

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci v Králové – pobočka v Pardubicích rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Jana Dvořáka a soudců JUDr. Aleše Korejtky a Mgr. et Mgr. Jaroslava Vávry ve věci

žalobce: **Paradise Casino Admiral a.s.**, IČ 25336991
sídlem Komořany 146, 683 01 Komořany

proti
žalovanému: **Generální ředitelství cel**
sídlem Budějovická 1387/7, 140 96 Praha 4,

v řízení o žalobě proti rozhodnutí Generálního ředitelství cel ze dne 9. 5. 2019, č. j. 16195-2/2019-900000-311,

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se včasnou žalobou domáhal soudního přezkumu v záhlaví tohoto rozsudku označeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto odvolání a potvrzeno rozhodnutí Celního úřadu pro Pardubický kraj (dále jen „*správní orgán I. stupně*“) ze dne 14. 2. 2019, č.j. 3816-4/2019-590000-12, jímž byl žalobce uznán vinným z přestupků podle

ust. § 123 odst. 2 písm. s) a § 123 odst. 3 písm. e) zákona č. 186/2016 Sb., o hazardních hrách, v platném znění (dále jen „zákon o hazardních hrách“) a byla mu uložena pokuta ve výši 15 000 Kč a povinnost uhradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč.

2. V žalobě žalobce zrekapituloval, že byl shledán vinným ze dvou již výše specifikovaných přestupků. Jednak neumístil v provozovně ukazatel času viditelný po celou dobu účasti na hazardní hře a rovněž nezveřejnil na herních pozicích technických her čitelným a viditelným způsobem varování, že účast na hazardní hře může být škodlivá. V podstatné části žaloby pak žalobce rozporoval údajný prvně uvedený přestupek. Uvedl, že z přiložené fotografie je patrné, že na displeji koncového zařízení technické hry se kromě dalších údajů zobrazuje i reálný čas – na fotografii konkrétně čas 15:44h. Zákon definuje herní prostor jako hernu nebo kasino. Vše, co se nachází v prostoru herny, se tedy nachází i v herním prostoru. To platí i v případě koncového zařízení technické hry včetně displeje, který ukazuje reálný čas. Z ustanovení § 66 odst. 1 písm. h) zákona o hazardních hrách vyplývá povinnost umístit ukazatel času tak, že je viditelný po celou dobu účasti na hazardní hře. *A contrario* z ustanovení vyplývá, že ukazatel času (hodiny) nemusí být na viditelném místě v případě neúčasti na hazardní hře. Na stejném principu poskytuje žalobce informaci o herním plánu, kdy tento je integrován v tzv. elektronickém infostánku a zobrazuje se rovněž na displeji. Žalobci nebylo nikdy ze strany správního orgánu vytknuto, že by takto zveřejněný herní plán nesplňoval zákonem stanovené náležitosti. Ani žalovaným citovaná důvodová zpráva není relevantní, neboť nijak nepodporuje tvrzení žalobce o tom, že ukazatel času musí být v herním prostoru umístěn fyzicky jako samostatné zařízení. Umístění ukazatele času na herním zařízení je také mnohem efektivnější než fyzické umístění hodin v herně, neboť na hru soustředěný hráč bude mít čas stále před sebou. Pokud je účelem předmětného ustanovení to, aby účastník na hazardní hře neztratil pojem o čase, pak se tím podle žalobce má na mysli účastník aktivní a nikoli pasivní.
3. Žalovaný rovněž definuje účast na hře skrze definici účastníka hazardní hry dle § 4 odst. 1 písm. a) zákona o hazardních hrách. Zákon však řeší přímo situaci účasti na technické hře dle § 44 citovaného zákona. Z odstavce 5 daného ustanovení vyplývá, že účastnit se technické hry lze až po přihlášení k uživatelskému kontu skrze jednotlivé koncové zařízení. Každé toto koncové zařízení je vybaveno snímačem otisků prstů, případně čtečkou karet. Bez tohoto přihlášení nelze hrát, tedy se účastnit hazardní hry. Účast na technické hře tak znamená aktivní hru na koncovém technickém zařízení. Hráč tedy může aktivně hrát – účastnit se hazardní hry - pouze po omezenou dobu. Pokud by však účast na hře měla zahrnovat i „pasivní účast“, jak ji vykládá žalovaný, pak by žalobce neměl možnost, jak hráčům zabránit účasti na hře po uplynutí určitého časového úseku. Pojem účast na hazardní/technické hře nelze vykládat jinak, než jak je uvedeno v ust. § 66 odst. 1 nebo § 44 zákona o hazardních hrách, neboť se jedná o zcela totožné pojmy. Pokud tedy z § 44 citovaného zákona vyplývá, že účast na technické hře je aktivní hra na koncovém zařízení technické hry, pak účast na hazardní hře musí stejným způsobem znamenat aktivní hru jakékoliv hazardní hry obecně. Hodnocení přestupku tak mělo být posuzováno ve světle zásady *in dubio pro reo* a v této části zastaveno.
4. Pokud jde o druhý spáchaný přestupek, tedy nezveřejnění varování na herních pozicích technických her čitelným a viditelným způsobem, že účast na hazardní hře může být škodlivá, toto pochybení žalobce ihned po kontrole napravil. Uloženou pokutu považuje

žalobce za nepřiměřeně vysokou vzhledem k porušené povinnosti. Upozornění na škodlivost hraní hazardních her bylo umístěno na ceduli u vchodu do provozovny a rovněž na registračním pultu. Hráči tak byli o tomto informováni hned dvakrát před samotnou účastí. Žalobce nesouhlasí ani se započítáním dřívějších rozhodnutí o přestupku, jako přítěžující okolnosti, když tyto přestupky se týkaly jiných provozoven. Ze všech shora uvedených důvodů navrhl žalobce, aby soud napadené rozhodnutí zrušil.

5. Žalovaný ve vyjádření k žalobě nejprve uvedl, že žalobce zcela pomíjí skutečnost, že provozování hazardních her není činností obecně povolenou, ale naopak velmi přísně regulovanou. Žalobce vykládá příslušná ustanovení zákona o hazardních hrách způsobem, jež pomíjí jejich účel. Zákonná povinnost umístit na viditelném místě v herním prostoru herní plán neobsahuje dovětek, resp. rozšíření povinnosti, že ukazatel času musí být také „*viditelný po celou dobu účasti na hazardní hře*.“ Z textace ustanovení § 44 odst. 5 zákona o hazardních hrách navíc vyplývá, že zákonodárce odlišil účast na hazardní hře vznikající registrací ke hře od samotné hazardní hry, která počíná po úspěšném zadání přístupových údajů, tj. odlišil aktivní a pasivní hru. Rovněž ustanovení § 50 odst. 3 citovaného zákona svědčí o potřebě umístění ukazatele času v herně, nikoli na technickém zařízení. K výkladu účasti na hazardní hře pak žalovaný při jednání před soudem odkázal na rozsudky Nejvyššího správního soudu (dále jen „*NSS*“) ve věcech sp. zn. 5 Afs 26/2011 a sp. zn. 5 As 36/2016. Pokud jde o uloženou pokutu, pak žalovaný připomněl, že žalobce je legálním provozovatelem hazardních her, což značí nadstandardní majetkové poměry i vzhledem ke složeným kaucím. Nižší pokuta by tak pro něj nebyla citelná a nesplnila by ani jen výchovný účel. Závěrem žalovaný navrhl, aby soud žalobu zamítl.
6. Soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů a podle skutkového a právního stavu v době rozhodování správního orgánu v souladu s ust. § 75 odst. 1 a 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „*s. ř. s.*“).
7. Podle ust. § 66 odst. 1 písm. h) zákona o hazardních hrách „*Provozovatel je povinen umístit na viditelném místě v herním prostoru ukazatel času viditelný po celou dobu účasti na hazardní hře*.“
8. Podle ust. § 49 odst. 1 zákona o hazardních hrách „*Provozovatel je povinen na každé herní pozici čitelným a viditelným způsobem na technické hře zveřejnit varování, že účast na hazardní hře může být škodlivá*.“
9. Ze správního spisu uloženého na CD nosiči plyne, že rozhodnutím správního orgánu I. stupně ze dne 14. 2. 2019, č.j. 3816-4/2019-590000-12 byl žalobce uznán vinným z přestupků podle ust. § 123 odst. 2 písm. s) a § 123 odst. 3 písm. e) zákona o hazardních hrách a byla mu uložena pokuta ve výši 15 000 Kč a povinnost uhradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč. Vydání rozhodnutí předcházely odpor žalobce proti příkazu žalovaného ze dne 8. 1. 2019. V odůvodnění tohoto rozhodnutí správní orgán uvedl, že nesplnění povinnosti dané ust. § 49 odst. 1 zákona o hazardních hrách dokazuje protokol o kontrole, fotodokumentace z místa kontroly a záznam o podaném vysvětlení. Žalobce v námitkách ke kontrole vyjádřil domněnku, že postačí zřetelné varování na vchodu do provozovny, zjednal již však nápravu vylepením tabulek s varováním na každou herní pozici. Protokol o kontrole a fotodokumentace rovněž prokazují nesplnění povinnosti dané ust. § 66 odst. 1 písm. h) zákona o hazardních hrách. Žalobce nejdříve v podaném vysvětlení na místě uvedl, že hodiny se v provozovně nenacházejí, posléze v námitkách uvedl, že údaj o čase je

zobrazen na malém displeji herního zařízení. Na základě takto zjištěného skutkového stavu správní orgán uzavřel, že žalobce naplnil skutkovou podstatu přestupku podle § 123 odst. 3 písm. e) citovaného zákona. V další části odůvodnění rozhodnutí pak správní orgán ozřejmil úvahy o výši uložené sankce. Přihlédl přitom ke skutečnosti, že žalobce se provozováním hazardních her zabývá dlouhodobě. Jsou tak na něj kladeny podstatně vyšší nároky na znalost a plnění příslušných předpisů. Přihlédl také k dalším, již dříve spáchaným přestupkům žalobce blíže specifikovaným v citovaném rozhodnutí.

10. Žalobce se proti prvostupňovému rozhodnutí odvolal. V odvolání vytkl správnímu orgánu, že hlavním důkazem ke zjištění spáchání přestupku byla výpověď oprávněné osoby žalobce, pana V. P. Záznam o podaném vysvětlení však dle § 137 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále jen „*správní řád*“) nelze použít jako důkaz. K tomu v minulosti dospěl ve svých rozhodnutích i NSS. Odmítl závěr správního orgánu o tom, že ukazatel času by měl být pro účastníka hry viditelný již od registrace. Hráč může být registrován, ale nemusí hrát, může se nacházet např. na baru, na venkovní terase apod. Shora uvedený závěr správního orgánu je tak podle žalobce extenzivním výkladem zákona. Samotná účast na hazardní hře začíná až prováděním úkonů spojených s takovou hrou, tedy např. spuštění válce na automatu, umísťování sázek, apod. Správní orgán rovněž porušil zásadu vyšetřovací a zásadu zákazu sebeobviňování, když výzvou k prokázání splnění povinnosti dle zákona o hazardních hrách přenesl důkazní břemeno na podezřelého (žalobce). Oprávněná osoba žalobce podávající vysvětlení během kontroly byla ve stresu, opomenula, že každé koncové zařízení technické hry má vlastní ukazatel času. Nadto správní orgán nevzal v potaz žalobcem poskytnutou fotografii herního zařízení prokazující splnění povinnosti dle § 66 odst. 1 písm. h) zákona o hazardních hrách. Žalobce nesouhlasil ani s výší pokuty, jež považoval za nepřiměřeně vysokou.
11. Žalovaný napadeným rozhodnutím odvolání zamítl a prvostupňové rozhodnutí potvrdil. V odůvodnění rozhodnutí nejprve popsal právní úpravu včetně důvodový zprávy k ustanovení § 66 a § 49 zákona o hazardních hrách. Zatímco prvně citované ustanovení je nástrojem obecné prevence, ustanovení § 49 předmětného zákona již chrání jednotlivé hráče technické hry. Plnění povinnosti podle ustanovení § 66 odst. 1 písm. h) zákona o hazardních hrách „*po celou dobu účasti na hazardní hře*“ zahrnuje dobu účasti nejen na samotné aktivní hře, ale i dobu účasti na hře vizuální, tzv. pasivní hry. Tento závěr podporuje i zbytek dikce předmětného ustanovení. Rovněž tak s ohledem na textaci § 4 odst. 1 písm. a) zákona o hazardních hrách je třeba vnímat působnost ustanovení § 66 odst. 1 písm. h) předmětného zákona širěji než jen po dobu vlastní aktivní hry účastníka. Žalovaný nezpochybňuje, že technická zařízení jsou opatřena displejem s ukazatelem času, čímž žalobce plní povinnost dle § 49 odst. 2 předmětného zákona. Důkazem o zjištěném skutkovém stavu věci je pak protokol o kontrole, který je oproti záznamu o podaném vysvětlení použitelným důkazem. Sám žalobce neexistenci hodin v herně nerozpориje. Námitku stran porušení zásad správního trestání shledal žalovaný rovněž nedůvodnou. K povinnostem kontrolované osoby dle zákona č. 255/2012 Sb., zákona o kontrole (dále jen „*kontrolní řád*“) odkázal na usnesení Ústavního soudu č. j. II. ÚS 3761/18-1. Pokud jde o uloženou sankci, žalovaný připomněl, že horní hranice zákonné sazby u daného přestupku činí 3 000 000 Kč. Uloženou sankci tak nelze považovat za nepřiměřenou.
12. Z protokolu o kontrole, resp. z úředního záznamu o podaném vysvětlení ze dne 20. 8. 2018 pak soud zjistil, že během kontroly pan V. P. (oprávněná osoba žalobce) sdělil, že

v provozovně se momentálně nenachází žádné hodiny. Pracovníci správního orgánu provádějící kontrolu zcela zřejmě ukazatel času v místnosti nezaznamenali, neboť by takový dotaz nedávalo smysl klást.

13. V nyní projednávané věci je tak především sporu o to, zda ukazatel času umístěný na displeji technického zařízení je dostatečným splněním povinnosti stanovené v § 66 odst. 1 písm. h) zákona o hazardních hrách. Jde tu tedy především o právní výklad citovaného ustanovení.
14. Krajský soud uvádí, že žalobu nepovažuje za důvodnou z důvodů popsaných níže.
15. Informační povinnost žalobce jako provozovatele hazardní hry stanovená v ustanovení § 66 zákona o hazardních hrách je jedním z nástrojů, kterými se stát snaží eliminovat či zmírňovat negativní rizika související s provozováním hazardních her. Výše zmíněné ustanovení přitom vyžaduje umístění tam taxativně vyjmenovaných informací v herním prostoru. Jednou z povinností provozovatele podle předmětného ustanovení je i nutnost umístění ukazatele času v herním prostoru, který bude viditelný po celou dobu účasti na hazardní hře. Smyslem takového opatření je nepochybně dát možnost hráči, aby takříkajíc neztratil pojem o čase, případně na základě stále přítomného ukazatele času zvážil další možnost účasti na hazardní hře.
16. Podle názoru soudu není správný závěr žalobce o tom, že ukazatel času ve smyslu § 66 odst. 1 písm. h) citovaného zákona smí být umístěn pouze na herním zařízení. Chápe-li žalobce účast na hazardní hře pouze jako aktivní hru, tedy přímou interakci mezi hráčem a hracím zařízením, pak tuto úvahu vyvrací ustanovení § 50 odst. 3 zákona o hazardních hrách, podle něhož musí být účast na hře přerušena vždy po uplynutí 120 minut na dobu nejméně 15 minut. Přerušeni hry je rovněž jedním z nástrojů eliminace negativních rizik spojených s provozováním hazardních her. Po uplynutí přerušeni hazardní hry je hráči opětovně umožněno hrát ve smyslu aktivní účasti na hře. Nejedná se tedy o ukončení hry. Žalovaný správně uvedl, že účast na hazardní hře ve smyslu příslušného ustanovení citovaného zákona zahrnuje i vizuální účast na hře. Rovněž pouze vizuální účast na hře je riziková pro případný vznik patologií. K tomu došel i NSS v rozsudku ze dne 14. 11. 2011, č. j. 5 Afs 26/2011-81, kde uvedl, že „Účel § 17 odst. 10 písm. c) zákona č. 202/1990 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách, nelze spatřovat toliko v zabránění samotné hře mladistvými na výherních hracích přístrojích, ale smysl opatření, která stanoví toto ustanovení, je nutno spatřovat již v prevenci, tzn. aby mladiství do prostor, v nichž se provozují hazardní hry, nemohli vstupovat, tzn. „účastnit se“ např. provozované hry ani pouze „vizuálně“.“ Ačkoliv byl daný případ posuzován ještě podle zákona č. 202/1990 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách, výklad pojmu „účast na hře“ je dle soudu stále stejný. Jako logická se pak jeví i úvaha, že při přerušeni hry ve smyslu § 50 odst. 3 zákona o hazardních hrách má být v herním prostoru stále viditelný ukazatel času, neboť i v době přerušeni hry plní svůj účel v podobě opatření před nepříznivými vlivy hraní hazardních her. Právě kombinace povinnosti přerušit hru a povinnosti umístění ukazatele času může sehrát významnou roli při zvažování hráče o tom, zda po ukončení přerušeni bude dále pokračovat ve hře.
17. Pro shora uvedený výklad pak podle soudu svědčí i textace předmětného ustanovení, která činí rozdíl mezi požadavky, jež jsou kladeny na ukazatel času a požadavky na umístění jiných informací - § 66 odst. 1 písm. a) až g). Jak totiž uvádí literatura, „Z vyjmenovaných položek pouze u ukazatele času zákon požaduje, aby byl viditelný.

U ostatních informací zaznívá jen požadavek, aby místo, na kterém jsou informace uvedeny, bylo viditelné. Informace tak mohou být zobrazeny relativně malým písmem, jistě by však bylo proti účelu předmětného ustanovení, pokud by byly pouhým okem nečitelné. Viditelnost místa současně předpokládá přiměřenou míru osvětlení. (srov. KRAMÁŘ, Karel a kol. *Právní aspekty hazardních her*. Praha, 2018, Wolters Kluwer, 480 s., kap. 6. 3; dostupné např. z informačního systému ASPI). Z výše uvedeného je tedy zřejmé, že ukazatel času musí být za každých okolností v herním prostoru viditelný. To rovněž vyvrací argument žalobce, podle něhož pro ukazatel času platí stejný režim jako například pro umístění herního plánu v elektronické podobě. Jak již bylo řečeno výše, ukazatel času, coby opatření před nepříznivými vlivy hazardních her, plní svou funkci i během přerušení hry. Právě ukazatel času může být pro hráče při automatickém přerušení hry impulsem pro zvážení další účasti na hře.

18. Žalobce ve správním řízení nijak neprokázal splnění ust. § 66 odst. 1 písm. h) citovaného zákona. Již z protokolu o kontrole vyplývá, že oprávněná osoba žalobce sdělila, že v herním prostoru se žádný ukazatel času nevyskytuje. Pokud posléze správnímu orgánu v rámci námitek zaslal fotografii hracího zařízení s údajným ukazatelem času, správní orgán správně uvedl, že z této fotografie není patrné, zda jde o hrací zařízení z předmětné provozovny, ani zda je tento údaj o čase viditelný i během přerušení hry.
19. Žalobce v žalobě i v odvolání namítal nedostatečně zjištěný skutkový stav. Tvrdil, že pověření zaměstnanci správního orgánu měli během kontroly možnost ověřit si splnění předmětné povinnosti skrze náhled na hrací zařízení, které podle žalobce obsahuje ukazatel času. K tomu však podle soudu nebyl žádný rozumný důvod, neboť jak vyplývá z protokolu o kontrole, správní orgán obdržel na otázku týkající se přítomnosti ukazatele času v herním prostoru jednoznačnou odpověď, že takový ukazatel času se v herním prostoru nenachází. Nebylo pak úkolem správního orgánu ověřovat, zda i přes ujištění osoby jednající za žalobce o neexistenci ukazatele času, je přeci jen v herním prostoru, resp. na hracích zařízeních ukazatel času přítomen. O to více za situace, kdy ukazatel času ve formě běžných nástěnných hodin v místnosti herny pracovníci správního orgánu neviděli. Následně zasláná fotografie pak nebyla s to zpochybnit závěr správního orgánu o neexistenci ukazatele času, resp. o nesplnění povinnosti ust. § 66 odst. 1 písm. h) zákona o hazardních hrách, když z předmětné fotografie se nepodává, že by tato byla pořízena v kontrolované provozovně žalobce, či zda je na fotografii zobrazen totožný hrací přístroj a jeho softwarové nastavení obrazovky (přítomnost ukazatele času) odpovídalo tvrzenému stavu žalobcem. Provedená kontrola byla založena na osobní účasti kontrolujících osob a zjištění skutečného stavu v provozovně. Není pak na místě jakkoli její závěry relativizovat uváděním alternativ ke skutečnostem, které nadto byly navíc ověřeny přímým dotazem na oprávněnou osobu. Smysl kontroly a její obsahové závěry v daném místě a čase by pak byly popřeny. Skutkový stav tak byl dle soudu zjištěn dostatečně.
20. Lze tedy na základě výše uvedeného shrnout, že žalobci se nepodařilo prokázat splnění předmětné povinnosti vyplývající z příslušného ustanovení zákona o hazardních hrách.
21. Pokud jde o v žalobě namítanou nepřiměřenost uložené pokuty, ani s takovou námitkou nemůže soud souhlasit. Úvahu o výměře pokuty v odůvodnění svých rozhodnutí dostatečně ozřejmily oba správní orgány. Lze proto jen zopakovat, že horní hranice u přestupku podle ust. § 123 odst. 3 písm. e) je stanovena v souladu s § 123 odst. 9

písm. b) na částku 3 000 000 Kč. Na druhé straně je notorieta, že žalobce je provozovatelem několika desítek kasin v České republice a v herním průmyslu tak má bezesporu vedoucí postavení. Ve světle těchto skutečností a s přihlédnutím ke druhu a povaze spáchaných přestupků tak rozhodně nelze uloženou pokutu ve výši 15 000 Kč chápat jako nepřiměřenou. Správní orgán I. stupně správně uvedl, že ukládaná pokuta musí být pro pachatele přestupku citelná, nikoli však likvidační. Vždy je třeba přihlížet k osobním a majetkovým poměrům pachatele přestupku. Správní orgán této povinnosti v projednávaném případě plně dostál. Navíc v uložené pokutě je zohledněna jako přitěžující okolnost i ta skutečnost, že žalobce se podobných přestupků na úseku zákona o hazardních hrách dopustil opakovaně již v minulosti. Na přihlédnutí k této skutečnosti jako k přitěžující okolnosti pak nic nemůže změnit ani námitka žalobce, že předchozích přestupků se dopustil jiným jednáním a v jiných svých provozovnách.

22. S ohledem na shora uvedené závěry nebyla žaloba shledána důvodnou, krajský soud ji dle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.
23. Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ust. § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce nebyl v řízení úspěšný. Žalovanému správnímu orgánu náklady řízení podle obsahu spisu nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Pardubice 10. června 2020

JUDr. Jan Dvořák v. r.
předseda senátu